

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 23 czerwca 2026 r.

Poz. 4829

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NP-II.4131.1.112.2026.5

WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 11 czerwca 2026 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r. poz. 662)

orzekam

nieważność uchwały nr XXVII/165/26 Rady Miasta i Gminy Dolsk z dnia 6 maja 2026 r. w sprawie określenia szczegółowych zasad przyznawania stypendiów sportowych oraz nagród Burmistrza Miasta i Gminy Dolsk za osiągnięte wyniki sportowe - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 6 maja 2026 r. Rada Miasta i Gminy Dolsk podjęła uchwałę nr XXVII/165/26 w sprawie określenia szczegółowych zasad przyznawania stypendiów sportowych oraz nagród Burmistrza Miasta i Gminy Dolsk za osiągnięte wyniki sportowe, dalej „uchwała”.

Uchwałę podjęto na podstawie „art. 18 ust. 2 pkt. 15, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) oraz art. 31 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2026 r. poz. 95)”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 12 maja 2026 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Podstawę prawną do podjęcia badanej uchwały stanowiły przepisy art. 31 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2026 r. poz. 95, ze zm.), dalej „ustawa”. Zgodnie z treścią art. 31 ust. 1 ustawy: „Jednostki samorządu terytorialnego mogą ustanawiać i finansować okresowe stypendia sportowe oraz nagrody i wyróżnienia dla osób fizycznych za osiągnięte wyniki sportowe”. Przepis art. 31 ust. 3 ustawy obliguje natomiast organ stanowiący do określenia w drodze uchwały szczegółowych zasad, trybu przyznawania i pozbawiania oraz rodzajów i wysokości stypendiów sportowych, nagród i wyróżnień, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie danego sportu dla tej jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy.

Nie budzi wątpliwości, że uchwała podejmowana przez organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy stanowi akt prawa miejscowego (por. wyrok NSA z 13 maja 2022 r. III OSK 5303/21; wszystkie prezentowane w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym orzeczenia sądów administracyjnych są opublikowane w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Zgodnie z treścią art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, ze zm.), zwanej dalej „Konstytucją RP”, organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach ustaw. Z kolei przepis art. 7 Konstytucji RP obliguje organy władzy publicznej do działania na podstawie i w granicach prawa. Zasada praworządności wyrażona

w art. 7 w związku z art. 94 Konstytucji RP wymaga, żeby materia regulowana wydanym aktem normatywnym wynikała z upoważnienia ustawowego i nie przekraczała zakresu tego upoważnienia. Każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie jest naruszeniem normy upoważniającej i zarazem naruszeniem konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie upoważnienia ustawowego (por. wyrok NSA z 14 grudnia 2011 r. II OSK 2058/11). Zakres upoważnienia musi być zawsze ustalany przez pryzmat zasad demokratycznego państwa prawnego, działania w granicach i na podstawie prawa oraz innych przepisów regulujących daną dziedzinę.

Przy ustalaniu zasad przyznawania stypendiów, nagród i wyróżnień na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy, obowiązkiem rady gminy jest przede wszystkim wyszczególnienie w przedmiotowej uchwale tych dyscyplin sportu, które mają znaczenie dla tej jednostki samorządu terytorialnego. Określenie, jakim posługuje się ustawodawca („dany sport”), wskazuje, że chodzi o zawężoną grupę dyscyplin sportowych, istotną z punktu widzenia danej wspólnoty samorządowej. Takimi dyscyplinami mogą być na przykład dyscypliny o ugruntowanej tradycji lokalnej, czy ponadlokalnej, cieszące się popularnością wśród mieszkańców, co z oczywistych względów wpisywałoby się w realizację zadania własnego, polegającego na tworzeniu warunków sprzyjających rozwojowi sportu (por. wyrok WSA w Łodzi z 11 lipca 2019 r., II SA/Łd 375/19).

Tymczasem w uchwale uwzględniono jedynie drugi z ustawowych warunków, tj. osiągnięty wynik sportowy i przyjęto, że przedmiotowe stypendia, nagrody i wyróżnienia mogą otrzymać zawodnicy/drużyny, które osiągnęły wyniki sportowe we współzawodnictwie międzynarodowym lub krajowym, przy czym wyniki te określone zostały w § 4 ust. 1 uchwały (stypendia) oraz w § 7 ust. 2 i 4 uchwały (nagrody i wyróżnienia) poprzez odniesienie się do powołania do kadry wojewódzkiej lub narodowej (§ 4 ust. 1 pkt 1) albo do rangi wydarzenia i zajętego miejsca (§ 4 ust. 1 pkt 2-4 oraz § 7 ust. 2 i 4 uchwały). Ustanawiając w uchwale przedmiotowe stypendia, nagrody i wyróżnienia oraz określając zasady oraz tryb ich przyznawania i pozbawiania, Rada nie wzięła pod uwagę drugiego z obligatoryjnych czynników wskazanych przez ustawodawcę, tj. znaczenia danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego. Rada nie wskazała ani wprost, ani choćby pośrednio dyscypliny sportowej (bądź dyscyplin sportowych), która miałaby dlań znaczenie. Powyższego wymogu nie spełniają bowiem sformułowania „niezależnie od dyscypliny sportowej” (§ 1 ust. 2 uchwały) czy też „w sportach indywidualnych i drużynowych” (§ 1 ust. 3 uchwały), które odnoszą się zresztą wyłącznie do stypendiów, pomijając przy tym ustanowione w uchwale nagrody i wyróżnienia.

Zdaniem organu nadzoru, regulacje te nie są wystarczające do wypełnienia dyspozycji normy kompetencyjnej wynikającej z art. 31 ust. 3 ustawy, bowiem badana uchwała nie zawiera przepisów, z których wynikałoby jakie dyscypliny sportu rada uznała za mające znaczenie dla gminy.

Wskazane powyżej uchybienie prawne w zakresie niepełnej realizacji delegacji ustawowej ma charakter istotnego naruszenia prawa, skutkującego koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości. Skoro bowiem uchwała podjęta na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego do wydania aktu prawa miejscowego, to jedynie pełna realizacja przepisu, normująca kompleksowo wszystkie wskazane w nim zagadnienia, może być uznana za właściwie wypełnioną delegację ustawową (por. wyrok WSA w Gliwicach z 23 lutego 2017 r., III SA/Gl 1206/16).

Analiza uchwały wskazuje ponadto, że nie określono w niej trybu pozbawiania ustanowionych nagród i wyróżnień za osiągnięte wyniki sportowe. Jak wynika z treści przepisu upoważniającego, unormowanie takiego trybu jest obligatoryjne. Organ nadzoru zauważa, że w orzecznictwie sformułowano pogląd, zgodnie z którym: „Organ stanowiący gminy ma prawo zdecydować, czy w ogóle ustanowić w gminie nagrodę sportową (art. 31 ust. 1 ustawy o sporcie), a kiedy się na to zdecyduje, ma prawo określić szczegółowe zasady jej przyznawania i pozbawiania. W swobodzie decydowania o zasadach przyznawania nagrody i jej pozbawiania, leży również decyzja o tym, że nie przewiduje się jej pozbawiania, co ma oczywisty sens w przypadku nagród jednorazowych, wypłacanych po osiągnięciu sukcesu sportowego w minionym roku” (por. wyrok WSA w Gliwicach z 6 lutego 2025 r. III SA/Gl 759/24). Niemniej jednak w sytuacji podjęcia decyzji o niepozbawianiu nagród lub wyróżnień za osiągnięte wyniki sportowe - z uwagi na katarygiczne brzmienie przepisu upoważniającego co do obligatoryjnych elementów uchwały - rada gminy winna w uchwale wprost wprowadzić regulację, że nie przewiduje pozbawiania przedmiotowych świadczeń. Brak w badanej uchwale takiego zapisu stanowi istotne naruszenie art. 31 ust. 3 ustawy, skutkujące nieważnością całej uchwały, bowiem uchwała nie odnosi się do obligatoryjnej materii wymagającej - zgodnie z wolą ustawodawcy - unormowania w akcie prawa miejscowego.

Niezależnie od powyższych wad organ nadzoru wskazuje również na inne uchybienia, którymi obarczona jest badana uchwała.

W § 1 ust. 3 uchwały przewidziano, że stypendium może otrzymać zawodnik, który: 1) jest uczniem szkoły podstawowej, 2) jest uczniem szkoły ponadpodstawowej, 3) jest słuchaczem lub studentem uczelni wyższej i nie ukończył 26 lat”. Stosownie do § 7 ust. 5 uchwały, nagroda może być przyznana osobie lub drużynie z Gminy Dolsk, które: „promują gminę oraz nie uprawiają sportu zawodowo”.

Odnosząc się do § 1 ust. 3 pkt 1-3 uchwały, organ nadzoru wskazuje, że stypendia sportowe przyznawane na podstawie art. 31 ust. 1 u.s. w związku z art. 31 ust. 3 u.s. są adresowane do wszystkich osób fizycznych, wobec czego ograniczenie kręgu uprawnionych do uzyskania stypendium wyłącznie do uczniów i studentów w wieku do 26 lat nie mieści się w zakresie przyznanego radzie upoważnienia. Ponadto tego typu zastrzeżenie stanowi istotne naruszenie zasady równości wobec prawa określonej w art. 32 Konstytucji RP.

Powyższe stanowisko potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych. W uzasadnieniu wyroku NSA z 13 grudnia 2018 r., II GSK 4424/16 stwierdzono: „Zakres podmiotowy stypendium sportowego (i pozostałych świadczeń) został ustawowo uregulowany i nie jest dopuszczalne jego modyfikowanie przez organ stanowiący gminy w drodze uchwały podjętej na podstawie art. 31 ust. 3 u.s. Zakres ten, wbrew stanowisku skarżącej kasacyjnie, obejmuje zważywszy na art. 1 ust. 1 u.s.g. każdego mieszkańca danej gminy, osiągającego wyniki sportowe, niezależnie od tego, czy jest zrzeszony w klubie sportowym, działającym na terenie tej gminy czy poza nią, czy też trenuje indywidualnie. Wszyscy mieszkańcy gminy tworzą bowiem z mocy prawa wspólnotę samorządową. Ustawodawca nie zawęził zatem zakresu podmiotowego do grupy mieszkańców będących członkami klubu sportowego działającego na terenie gminy przez okres wyznaczony uchwałą, czy też mieszkańców gminy będących członkami klubu sportowego poza jej terenem. (...) Nadto potencjalnymi beneficjentami stypendium sportowego są wszyscy mieszkańcy danej gminy, o ile osiągają wyniki sportowe, bez limitu wiekowego. Brak jest bowiem regulacji ustawowej umożliwiającej wprowadzenie limitu wiekowego osób, które mogą uzyskać stypendium sportowe”. Podobnie wypowiedziano się w wyrokach NSA z 20 września 2017 r., II GSK 2861/15 oraz z 5 listopada 2019 r., II GSK 3015/17.

Odnosząc się do § 7 ust. 5 uchwały należy stwierdzić, że uzależniono w nim przyznanie nagrody od promowania gminy oraz nieuprawiania sportu zawodowo i wykroczone w ten sposób poza delegację z art. 31 ust. 3 ustawy, który przewiduje wyłącznie kryteria znaczenia danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągniętego wyniku sportowego. Ustawodawca zmierza do promowania i wspierania finansowo osób fizycznych uprawiających sport czy to zawodowo, czy hobbystycznie wyłącznie w oparciu o kryterium osiąganych wyników sportowych (por. wyrok WSA w Gdańsku z 30 czerwca 2016 r., III SA/Gd 303/16), a także kryterium znaczenia danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego. Podobnie wypowiedziano się także w wyroku WSA w Łodzi z 10 lutego 2021 r., II SA/Łd 750/20.

Powyższe oznacza, że zarówno zapisy ograniczające krąg beneficjentów stypendiów do uczniów i studentów w wieku do 26 lat (§ 1 ust. 3 pkt 1-3 uchwały), jak i uzależnienie przyznania nagrody od promowania gminy oraz nieuprawiania sportu zawodowo (§ 7 ust. 5 uchwały) wykraczają poza delegację ustawową i tym samym naruszają prawo w stopniu istotnym.

W § 1 ust. 6 uchwały zapisano: „Burmistrz Miasta i Gminy Dolsk może przyznać stypendium osobie niespełniającej kryteriów, o których mowa w ust. 3 i 5, w przypadku wybitnych osiągnięć sportowych mających szczególne znaczenie dla promocji Gminy Dolsk”.

Zdaniem organu nadzoru przepis ten dotknięty jest wadą o charakterze istotnym i złożonym, naruszając art. 31 ust. 1 i 3 ustawy w trzech aspektach.

Po pierwsze, § 1 ust. 6 uchwały modyfikuje ustawowo określony krąg beneficjentów świadczenia. Norma art. 31 ust. 1 i 3 ustawy nie ogranicza kręgu uprawnionych — obejmuje on każdą osobę fizyczną będącą członkiem wspólnoty samorządowej, tj. mieszkańcem gminy w rozumieniu ustawy o samorządzie gminnym, osiągającą wynik w sporcie mający znaczenie dla tej gminy (por. przytoczony już wyrok NSA z 13 grudnia 2018 r., II GSK 4424/16). Zakres ten został uregulowany ustawowo i nie jest dopuszczalne jego modyfikowanie przez organ stanowiący gminy w drodze uchwały (por. wyrok NSA z 31 marca 2022 r., II GSK 225/22). Tymczasem § 1 ust. 6 uchwały upoważnia organ wykonawczy do przyznania stypendium osobie niespełniającej m.in. kryterium zamieszkania na terenie gminy (§ 1 ust. 5 uchwały), a zatem osobie spoza wspólnoty samorządowej. Finansowanie świadczeń na rzecz osób nienależących do wspólnoty

wykracza poza ramy art. 31 ustawy oraz poza zadanie własne gminy, którym jest zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej, w tym w zakresie kultury fizycznej (art. 7 ust. 1 pkt 10 ustawy o samorządzie gminnym). Tak ujęte rozszerzenie kręgu osób uprawnionych stanowi, choć przeciwnie skierowaną, to tak samo wadliwą modyfikację normy ustawowej, jak jego zawężenie zakwestionowane wyżej w odniesieniu do § 1 ust. 3 pkt 1-3 oraz § 7 ust. 5 uchwały.

Po drugie, przesłanka „szczególnego znaczenia dla promocji Gminy Dolsk” ma charakter pozaustawowy. W art. 31 ust. 3 ustawy wskazano dwa kryteria, którymi Rada ma się kierować przy określaniu zasad przyznawania świadczeń: znaczenie danego sportu dla jednostki samorządu terytorialnego oraz osiągnięty wynik sportowy. Promocja gminy nie mieści się w żadnym z nich, wobec czego uczynienie z niej jednej z podstaw przyznania stypendium wprost narusza wspomnianą normę ustawową.

Po trzecie, § 1 ust. 6 uchwały ceduje na organ wykonawczy luz decyzyjny w materii zastrzeżonej dla organu stanowiącego. To do organu stanowiącego należy bowiem określenie szczegółowych zasad przyznawania stypendiów (art. 31 ust. 3 ustawy). W orzecznictwie za niedopuszczalne uznano uzależnienie przyznania świadczenia od tak nieostrych przesłanek, jak „uzasadnione wypadki” czy „ranga imprezy” (por. wyrok NSA z 22 listopada 2019 r., II GSK 1405/17). Krąg podmiotowy oraz kryteria, którymi może kierować się organ, wskazano w ustawie (por. wyrok WSA w Krakowie z 25 kwietnia 2019 r., II SA/Kr 221/19). Posłużenie się zwrotem „może” w połączeniu z niedookreśloną przesłanką „szczególnego znaczenia dla promocji Gminy Dolsk” pozostawia Burmistrzowi swobodę rozstrzygania o tym, komu przyznać świadczenie z pominięciem kręgu uprawnionych i kryteriów wynikających z uchwały.

W konsekwencji § 1 ust. 6 uchwały, zarówno przez modyfikację ustawowego kręgu beneficjentów, jak i przez niedopuszczalne przekazanie organowi wykonawczemu uznaniowej kompetencji opartej na kryterium pozaustawowym, został podjęty z istotnym naruszeniem art. 31 ust. 1 i 3 ustawy.

W § 4 ust. 1 uchwały Rada postanowiła, że za znaczące wyniki sportowe uznaje się „w szczególności” powołanie do kadry wojewódzkiej lub narodowej, miejsce I w zawodach wojewódzkich, miejsca I–III w zawodach ogólnopolskich oraz miejsca I–VI w zawodach międzynarodowych.

Osiągnięty wynik sportowy jest jednym z dwóch obligatoryjnych kryteriów, które organ stanowiący ma uwzględnić, normując zasady przyznawania świadczeń na podstawie art. 31 ust. 3 ustawy. Skoro samo pojęcie znaczącego wyniku jest niedookreślone, obowiązkiem Rady jest jego doprecyzowanie w treści uchwały (por. wyrok NSA z 28 sierpnia 2019 r., II GSK 2836/17). Posłużenie się zwrotem „w szczególności” obowiązkowi temu się sprzeciwia, nadaje bowiem wyliczeniu charakter przykładowy, niedomknięty.

Tak ujęty przepis nie pozwala adresatowi ustalić na podstawie samej uchwały, jakie jeszcze — niewymienione — osiągnięcia mogą zostać uznane za „znaczące”, a tym samym jakie warunki musi spełnić, ubiegając się o świadczenie. Tymczasem przepisy prawa miejscowego muszą być sformułowane w sposób precyzyjny i jednoznaczny, tak aby ich adresat wiedział, jakie uprawnienia mu przysługują i pod jakimi warunkami. Regulacje o treści niedookreślonej naruszają wynikającą z art. 2 Konstytucji RP zasadę poprawnej legislacji (por. wyrok WSA w Gdańsku z 2 lutego 2017 r., III SA/Gd 989/16).

Otwarcie katalogu prowadzi nadto do przeniesienia na organ stosujący uchwałę rozstrzygnięcia o tym, które dalsze wyniki zostaną uznane za znaczące, a więc do dookreślenia obligatoryjnego elementu delegacji poza uchwałą — co, z przyczyn omówionych już przy ocenie § 1 ust. 6 uchwały, pozostaje niedopuszczalne.

Z tych względów § 4 ust. 1 uchwały, w zakresie, w jakim posługuje się zwrotem „w szczególności”, narusza art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie oraz zasadę określoności przepisów prawa miejscowego.

Pojęcia nieostre występują także w § 4 ust. 2 oraz § 8 ust. 1 uchwały. W § 4 ust. 2 uchwały zobowiązuje się zawodnika do „przestrzegania norm społecznych”. Z kolei w § 8 ust. 1 uchwały katalog okoliczności cofnięcia stypendium poprzedzono zwrotem „m.in.” oraz wymieniono „naganne zachowanie” jako jedną z przesłanek.

Świadczenie w postaci stypendium lub nagrody ustawa wiąże wyłącznie z osiągniętym wynikiem i znaczeniem sportu dla gminy, nie zaś z oceną postawy etyczno-obyczajowej beneficjenta. Warunek przestrzegania „norm społecznych” oraz utrata świadczenia z powodu „naganego zachowania” są więc kryteriami pozaustawowymi. Klauzulę „norm społecznych” uznano przy tym za niedopuszczalną w orzecznictwie (por. wyrok WSA w Gdańsku z 2 lutego 2017 r., III SA/Gd 989/16).

Powyższe zwroty nie zostały w uchwale dookreślone żadnymi kryteriami oceny, co — z przyczyn wskazanych już w odniesieniu do § 4 ust. 1 uchwały — pozostawia organowi wykonawczemu dowolność. Nabiera to dodatkowej wagi przy § 8 ust. 1 uchwały, gdyż tryb pozbawiania świadczenia jest obligatoryjnym elementem delegacji z art. 31 ust. 3 ustawy i wymaga określenia na tyle precyzyjnego, aby adresat mógł przewidzieć, jakie zachowanie prowadzi do utraty stypendium.

Również ze względów opisanych w odniesieniu do § 4 ust. 1 uchwały należy uznać poprzedzenie wyliczenia okoliczności cofnięcia stypendium w § 8 ust. 1 uchwały zwrotem „m.in.” za istotnie naruszające prawo, z uwagi na pozostawienie nadmiernego luzu interpretacyjnego organowi wykonawczemu przy stosowaniu uchwały.

Z tych względów § 4 ust. 2 oraz § 8 ust. 1 uchwały w zakresie przytoczonych zwrotów naruszają prawo w stopniu istotnym.

Stosownie do § 7 ust. 3 uchwały: „Za znaczące osiągnięcia sportowe, w sporcie zespołowym, drużyna może otrzymać nagrodę lub wyróżnienie”. W § 7 ust. 4 uchwały zdefiniowano zakres pojęcia „znaczące osiągnięcie sportowe”. Zgodnie z § 7 ust. 5 uchwały: „Nagroda może być przyznana osobie lub drużynie z Gminy Dolsk, które promują gminę oraz nie uprawiają sportu zawodowo”.

Oceniając przytoczone regulacje organ nadzoru podkreśla, że przepisy art. 31 ust. 1 i 3 ustawy nie uprawniają organu stanowiącego do przyznania wyróżnienia lub nagrody dla osób innych niż wskazane w tych przepisach - tj. osób fizycznych, zawodników. W świetle powyższego należy stwierdzić, iż zespół lub klub nie może być beneficjentem wskazanych wyżej świadczeń (por. postanowienie WSA w Krakowie z 22 kwietnia 2021 r., II SA/Kr 1146/20). Ponadto zauważyć należy, że w art. 31 ust. 1 i 3 ustawy zakres podmiotowy stypendium sportowego (i pozostałych świadczeń) został już uregulowany i nie jest dopuszczalne jego modyfikowanie przez organ stanowiący gminy w drodze uchwały (por. wyrok NSA z 31 marca 2022 r. II GSK 225/22). Zakres ten obejmuje każdego mieszkańca (osobę fizyczną) danej gminy osiagającego wskazany w uchwale wynik sportowy w sporcie mającym znaczenie dla tej gminy (por. przytoczony już wyrok NSA z 13 grudnia 2018 r., II GSK 4424/16). Wszyscy mieszkańcy gminy tworzą bowiem z mocy prawa wspólnotę samorządową. A zatem potencjalnymi beneficjentami stypendium sportowego oraz nagród i wyróżnień są wszyscy mieszkańcy danej gminy, o ile osiagają wyniki sportowe w sporcie mającym znaczenie dla danej gminy.

Powyższe oznacza, że przepisy § 7 ust. 3 i 5 uchwały w zakresie uprawniającym drużynę do otrzymania nagrody lub wyróżnienia wykraczają poza delegację ustawową i mają charakter istotnego naruszenia prawa. Prawo miejscowe może bowiem jedynie uzupełniać regulacje ustawowe i to wyłącznie w kwestiach wyraźnie wskazanych przez ustawodawcę, a przekroczenie granic upoważnienia ustawowego stanowi istotne naruszenie prawa.

W § 7 ust. 7 uchwały Rada postanowiła, że „w szczególnie uzasadnionych przypadkach nagroda może być przyznana niezależnie od stypendium”.

W pozostałych jednostkach § 7 Rada powiązała nagrodę z określonymi osiągnięciami — wybitnymi (ust. 2) oraz, w sporcie zespołowym, znaczącymi (ust. 4) — wskazując na konkretne wyniki. W § 7 ust. 7 uchwały nie określono natomiast żadnej przesłanki przyznania nagrody niezależnie od stypendium poza odwołaniem do „szczególnie uzasadnionych przypadków”. Przesłanka ta nie została w uchwale w jakikolwiek sposób doprecyzowana i nie nawiązuje do kryteriów, którymi zgodnie z art. 31 ust. 3 ustawy organ uchwałodawczy ma się kierować, tj. znaczenia danego sportu dla gminy oraz osiągniętego wyniku sportowego. Posłużenie się powyższym zwrotem pozostawia organowi wykonawczemu, uprawnionemu do przyznawania nagród (§ 7 ust. 8 uchwały), swobodę rozstrzygania o przyznaniu świadczenia w materii zastrzeżonej dla organu stanowiącego. Z przyczyn wskazanych już przy ocenie § 1 ust. 6 uchwały Rada nie może scedować na Burmistrza luzu decyzyjnego, pozornie tylko ograniczonego klauzulą oceną. W orzecznictwie za niedopuszczalne uznano oparcie przyznania świadczenia na przesłance „uzasadnionych przypadków” (por. wyrok NSA z 22 listopada 2019 r., II GSK 1405/17).

Z tych względów § 7 ust. 7 uchwały narusza w sposób istotny art. 31 ust. 3 ustawy o sporcie.

Podsumowując, zdaniem organu nadzoru oceniana uchwała nie realizuje w pełni delegacji ustawowej (wskazanie dyscyplin sportu o znaczeniu dla gminy, tryb pozbawiania nagród), a ponadto zawiera szereg innych, istotnych naruszeń prawa. Powyższe wady prawne skutkują koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

1. Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

2. Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

wz. Wojewody Wielkopolskiego
(-) Karolina Fabiś-Szulc
I Wicewojewoda Wielkopolski
(kwalifikowany podpis elektroniczny)

Otrzymują:

Rada Miasta i Gminy Dolsk

Burmistrz Miasta i Gminy Dolsk